

שרות הספרים של "העולם הזה"

בבית"חולים חזיתי שוכב חייל פצוע קשה, שמעיו רוסקו-עלידי צרור של מכונת יריה מצרית. אין הוא יכול לאכול, לשתות או לישון. לידו שוכב אדם גוסס. משך לילה שלם, שעה ששכנו נאבק עם המוות, עוברים לנגד עיני הפצוע מאורעות המלחמה כפי שראה אותם בעיניו, משך שנה תמימה של קרבות אכזריים.

זהו הספר שעורר ויכוח גדול יותר מאשר כל ספר אחר בשנים האחרונות, שגורמים רמימקלה ניסו למנוע את הופעתו, שצוי טט באו-ם ובמסמכים דיפלומטיים, שמתנגדו השמיצוהו כתעודה של בגידה ואזהרה היזוהו כתעודת-אמת ופעולה נועזת למען השלום. זהו ההמשך של "בשרות פלשת 1948", הספר הנפוץ ביותר בספרות העברית החדשה - ספר שכל קורא עברי חייב לקרוא בעצמו כדי לדון אותו ל"שבת או חסר.

במסגרת תכניתה החדשה של מערכת "העולם הזה" לאפשר לקוראיה לרכוש ספרים מובחרים בזול, מציעות עתה

הוצאת

מערכת

אך ורק לקוראי "העולם הזה"

הנחה של 33%

ברכישת הספר העומד
יצאת לאור בשבוע הבא

הצד השני של המטבע

מאת אורי אבנרי

סאחד מפרקיו מתפרסם בעמוד 19 של גליון זה

בעוד שמחיר הספר נקבע ל-

2.800 ל"י

הוא יימכר לקוראי "העולם הזה" במחיר

1.900 ל"י בלבד

הספר 'חולק לקוראים במחיר המזול של 1.900 ל"י ותמורת תו הקניה הרצוף מימין, במנהלת "העולם הזה", תל-אביב, רחוב גליקסון 8, החל מ-11.7.1954 בין השעות 9-1 לפני הצהריים, 4-6 אחרי הצהריים, מלבד יום רביעי בשבוע. קוראים מחוץ לתל-אביב יכולים לקבל את ספריהם בדואר, באם יצרפו 150 פרוטות דמי משלוח למחיר המזול.

"הצד השני של המטבע"

תו קנייה

אנשים

רושם או הישאג

הזהיר השבוע ח"כ חרות יוחנן ברר בשיתוף במונח הכנסת: "אין מה לפחד מתליין ציני, אולם צריכים תמיד לפחד מתליין שהוא אידיאליסט!"

אחר גיגש בארד מגודלת-התספורת אל שר האוצר לוי אשכול, שגם שערותיו הן דלילות לא הראו סימנים של טיפול מתאים, שאל אותו מדוע אינו מסתפר. תשובת השר המחזיק בידו את קופת המדינה הסדוקה: "זה עולה 600 פרוטה. אשתי לא נותנת לי את הכסף!"

אותה שעה שוחח חברו לסיעה של בארד, ח"כ בנימין אבניאל עם יריבו, ח"כ מפ"ם (לשעבר פועלי ציון שמאל) משה ארם, שאכל פרוסת לחם עם חמאה, שאל אותו מדוע הוא אוכל חמאה אמריקאית. ענה ארם, בלי היסוס: "צריכים להתגקם בגויים!"

ח"כ מאגף אחרי, איש הפועל-המזרחי מיכאל חזני הסביר מדוע חזר הסנוביוז לחיי הפרט בארץ. דעתו של חזני: "מדינה החיה על מגביות צריכה תמיד לעשות רו"ש. זה גורם לסגנון לאומי של שחיץ. מכאן זה עובר לחיי הפרט. גם הוא מתרגל לחיות על רושם, במקום על הישג."

כשנשאל ברום מק-דניאל, המנהל ה"יוצא של משלחת הפעולה האמריקאית בישראל, על-ידי כתב העולם הזה, אם נכון הוא כי משרד פיקוח המחירים האמריקאי שהוא היה אחד ממנהליו כתב חוברת בת 26911 מלים על מחירי הכרובית (העוקט הזה 865) חיך מק-דניאל, הודה: "זה לא כלום. אתה חושב שקל לפקח על מחירים של כרובית?"

שקר או סבל

לפרסום חדש וזה יוצרו של דון קאמיילו, הסופר האיטלקי המלוכני ג'ובאני ג'ו-ארשלי, היושב כרגע בבית-הסוהר על פרסום סום מכתבים מזוייפים שהשמיצו את ראש-הממשלה לשעבר. סיבת הפרסום: ממ"שלת איטליה סרבה לספק לו בבית-הסוהר מכונת כתיבה, עפרון ונייר.

טבתו השבדי של צ'רלי צ'פלין יצא לדימוס, גילה בספר זכרונות כי אדוניו לשעבר, אינו מעשן או שותה, אוהב לאכול לביבות מטוגנות, נהג להעלות את שכו הטבח אחר כל הצלחה קולנועית-ציפלינית.

כפי שאפשר היה לצפות הכריזו שתי חברות סרטים על רצונן להסריט את קורו"תיה של המלאך מדיאן-ביאנסו, ג'נבייב דה-גאלאר. החברות בחרו לתפקיד ד"אחות העדינה והחיננית את דניז דרסל הצרפתית לסרט האמריקאי ואת לילית צרפת, אך חניכת אמריקה, קלודט קולבר, לסרט הצרפתי.

עיריית ליאון הצרפתית החזירה בתודה את התמונה שפאבלו פיקאסו שלח ל-בית הנכות העירוני, הסבייה כי חברי המועצה לא יכלו לפענחה. פיקאסו לא נעלב, שלח מתנה שניה, הטעם ספל של ינשוף אדום, אותו יכלו חברי המועצה לזהות כינשוף, לפי עדותם, "במעט דמיון". ג'הורלד נהרן העומד על ראשו דקות מספר כל בוקר, הסביר לידידים יתרון נוסף של העמידה על הראש, מלבד האם-שרות להתרכז בתפילה: "העולם הוא כה הפוך ומתהפך, שהדרך היחידה בשבילי ל-הבין אותו היא לעמוד על ראשי ולראות את ההפוך ישר."

מנהיג הדת הפקיסטני, אנא חאן, הח-ליט גם הוא להסביר כמה דברים, סיפר כיצד אפשר להיות כמוהו, כוהן דת ו-מדרף נשים כאחד: "הדברים הטובים מצויים בחיים כדי שיהנו מהם וחבל שרק החוטאים ייהנו מהם."

וינסטון צ'רצ'יל וזה ממעריך אמ-רקאי בגללות המבטיות את חידוש הני-עורים, סירב לבולען מתוך התחשבות ב-"יורש העצר שלו, אנתוני עידן, המחכה לראשות הממשלה, לכשתפטר צ'רצ'יל לבסוף."

עיתונאי בריטי שנודמן למינוך, שאל תו-פרת צעירה (24) מדוע אין היא מחליפה את שמה, קיבל הסבר קצר: "אני אפשר לבנות חיים חדשים על שקר". התופרת: ג'ורדון הימלר, בתו של מפקד הגסטפו שהתאבד כשנסל לידיו בנות הברית.

• אצ'יזה דהנספרי, כאילו הסית את בנות הברית להפיץ את רומא.

הווי

שברו את הכלים

בירושלים, פינו רגינה ונחום נסים מירוס את דירתם בשכונת מוסררה עם התחלת היריות, השאירו הודעה גדולה על דלת ביתם שהסבירה לשוטרים ולחיילים כי "ב-מקרה שתמצאו לפת המים העומד בפינת ה-מרפסת, בה גם הקומקום וקומקום התמצית הנמצאים בדרך כלל ליד הפרימוס והכוסות שבארון על הקיר הקדמי של המטבח, עליהן יש לשמור כי אין ביכולתנו לקנות חדשות במקרה שתשברנה", שמעו, כשחזרו, את הסבר מפקד היחידה האזורית: "רצינו לשתות תה אבל פחדנו ששבור את הכו-סות."

ארסי

ברמלה, אחר שהמטרה לא נודררה ל-טפל בנחשים המקומיים, הפיצו אלמונים שמועה כי המטרה משלמת חמש לירות עבור כל נחש, חי או מת, גרמו להצפת המטרה המקומית בנחשים.

פח דולרים

בלוד, עצרו פקיד המכס חומר מחוץ לארץ, מצאו במזוודותיו בדים, גרבי ניי-לון, מאתיים דולרים, שקצו את דעתו ה-פאטאליסטית: "נשלתי בפח. זה קורה!"

גדוד מגיני השפה

בחדרה, גילו המהנדס הסקוטי הנוצרי של בית-החרושת לנייר ואשתו כי אין להם שפה משותפת עם בנם הצעיר, יליד הארץ המדבר רק עברית.

יודע צדיק נפש בהמתו

בתל-אביב, הסביר משה סרנקו לשופט ה-שלום כיצד הכיר את מזונו שנגנב מצריסו על-ידי רוכל בבגדים משומשים: "אני מכיר את המזונו שלי לפי הפשפשים ש-בו!"

לב ארגיש

בבול, שוחייץ, הציעו יצרני השעונים ב-תערוכתם השנתית דוגמה של שעון סקן, מיוחד לנשים, שאין צורך לכונו: הוא עשוי בצורת סיכה, נענז על חזה הגברות, שדפיקות הלב שלהן מניעות אותו.

בתיאבון

בפלמח-צובה, נמאסו למרכז המעטים שאלות החברים על עתיד יכול הפירות, עד שהחליט לתלות הודעה בבית האריות: "חבר, חברה! האורזים זקוקים לריכוז מחשבה ולשקט! אל תטרדם בשאלות מיו-תרות! הבט! אכול והסתלק!"

טובים השניים מן האחד

בוושינגטון, שלח הסנט בסעודת רק חצי חוק שחקן בעניין יישוב תביעה כספית מימי המלחמה לנשיא, נאלץ להודות, לשלוח לו, לאחר שחתם על המחצית הראשונה, גם את המחצית השנייה.

חשל את הברזל!

בירושלים, ניצלו פעילי משאל השלום את פעילותם המלחמתית של הירדנים, המשיכו בהחתמת חסיד השלום באזורי הספר, וכו להצלחה רבה.

ארוכה הדרך לאותות

בקרולין, אנגליה, החליטו בוני העיר הח-דשה לסלול רק רחובות עקלקלים, למנוע על-ידי כך תאונות בדרכים מתוך הנחה שברחוב עקלקל ייאלצו הנהגים לנהוג בזהירות ובאטיטות.

QUO VADIS?

בהגושרים, החליט אחד ההתיקים, נהג הפרידות הקיבוצי, לעשות את חשבונות, אחת ולתמיד, עם הטרקטוריסט הקיבוצי, הסביר ביומן המשק: "מה חוכמה יש ב-נהיגת טרקטור? הוא הלא הולך לאן ש-אתה רוצה. החוכמה היא לנהוג בסדר, ה-הולך לאן שהוא רוצה."

חושש הדיבור

בבני-ברק, פתח גואם באסיפה מפלגתית את דבריו בהכרזה, "אני חוזר על דברי שכספיר 'להיות או לחדול', הופסק על-ידי היושב-ראש שהסביר לו כי הוא לא צריך לדבר בשם שכספיר, היכול לקבל רשות דיבור לעצמו, אם אך ירצה בכך.